

hver, der har udøvet saadan Vold, med Livsstraf eller Strafarbejde i mindst 10 Aar og de øvrige Deltagere med Strafarbejde i mindst 6 Aar, eller efter Omstændighederne med Livsstraf.

§ 101.

Spillemand og Andre, som ved at tromme, pibe eller blæse give Tegne til Befordring af Oprøret, blive efter Omstændighederne at henregne til Hovedmænd.

§ 102.

For de Deltagere i Oprøret, som, medens Hensigten med det endnu ikke er opnaaet, og ingen Vold er udøvet og heller ingen anden Skade er sket, paa den Foresattes Befaling strax vende tilbage til Orden og Lydighed, nedsættes Straffen, hvis de ere Hovedmænd, til Strafarbejde i indtil 4 Aar, og ellers til Fængsel eller til Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 103.

Naar flere Krigsmænd i Forening vægre sig ved at efterkomme nogen dem af en Foresat given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling og, efter derpaa at være udtrykkelig opfordrede til Lydighed samt gjorde opmærksomme paa Følgerne, hvis de vedblive i Ulydighed, dog fortsætte deres Vægning, anses de skyldige i Oprør og straffes efter § 99 eller § 100. For de Deltagere, som paa ommeldte Opfordring strax vende tilbage til Lydighed, kan den for Ulydigheden forskyldte Straf nedsættes efter Krigsrettens Skjøn.

§ 104.

Have flere Krigsmænd forenet sig om at begaa Oprør imod en Foresat eller vise ham Ulydighed, er det Mytteri, og skulle Deltagerne, hvis den tilsigtede Forbrydelse ikke kommer til Udførelse, belægges med en Straf, der nærmer sig den, som vilde være forskyldt for den fuldbyrdede Forbrydelse, og kun under formildende Omstændigheder maa gaa ned til det Halve af samme. Naar Straffen ifølge denne Regel kan blive under Strafarbejde, skal den dog idetmindste være for Officerer Embeds Fortabelse, for andre Krigsmænd, hvis de ere Hovedmænd, Fængsel i anden Grad og ellers simpelt Fængsel paa Band og Brød i 4 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Har Mytteriet gaaet ud paa et særdeles farligt Oprør, som vilde have henhørt under § 100, kan Straffen for Hovedmanden stige til Livsstraf.

§ 105.

Den, som i en Forsamling af Krigsmænd enten opfordrer disse til Oprør eller Ulydighed, eller i den Hensigt at forlede til nogen af disse Forbrydelser med høj Nøst eller Hestighed eller paa anden usømmelig Maade besværer sig over en Foresats Afærd, i samme Hensigt fremfører anden Klage eller nogen Begjæring, eller foretager anden Handling, straffes, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, paa samme Maade som Hovedmandene i et Mytteri.